

Arrest

nr. 346 281 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juli 2025 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 september 2021, dient op 23 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 26 november 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 6 maart 2025.

1.3. Op 23 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 23 juni 2025 en die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhaal-clan te behoren. U bent een moslim. U bent geboren op 1 augustus 2003 in Kurtunwarey, gelegen in het district Kurtunwarey in de provincie Lower Shabelle, waar u tot uw vertrek uit Somalië woonde.

In 2019, toen u op de koranschool zat, kwamen er op een dag twee mannen op bezoek in de koranschool. Zij zeiden tegen u en tegen vier andere jongens dat jullie de week daarop naar de koranschool van Al Shabaab dienden te gaan, in de plaats van naar deze koranschool. Uw moeder en uw vader beslisten hierop om plannen te maken om met heel de familie naar Ethiopië te verhuizen. Uw vader zei dat u thuis moest blijven, en niet meer naar de koranschool moest gaan. Dit was niet enkel omwille van deze gebeurtenis op de koranschool, maar ook omwille van een eerdere kwestie tussen uw vader en Al Shabaab over geld.

Omdat u niet opdaagde op de koranschool, kwam Al Shabaab bij u thuis langs. U zei hen dat het was omdat u ziek was, en ze gaven u een nieuwe afspraak, de daaropvolgende vrijdag. Op dat moment namen ze uw broer mee. De dag erop kwam Al Shabaab bij u thuis, en ze namen uw vader mee. Twee dagen later werd hij weer vrijgelaten. Uw vader werd veroordeeld dat hij een deel van zijn veld zou moeten afstaan, en dat hij en uzelf de week daarop opgehaald zouden worden.

Omdat zij te weten kwamen dat jullie van plan waren om te vertrekken, kwamen zij gewapend langs bij jullie, en doodden zij uw vader in het openbaar. Uw broer [H.] probeerde uw vader te beschermen, en werd daarbij ook gedood. U liep richting de plek waar uw vader geëxecuteerd werd, en Al Shabaab takelde u toe. Daar liep u littekens op. Al Shabaab zei tegen u dat u moest klaarstaan voor de volgende afspraak in de koranschool.

Twee dagen later, eind december 2019, vertrok u met de auto naar Ethiopië. Ongeveer een week later nam u het vliegtuig naar Turkije. Hier verbleef u zo een jaar en acht maanden. In die periode bent u ook tweemaal naar Griekenland gegaan, maar u werd telkens teruggestuurd naar Turkije. Uiteindelijk schakelde u een smokkelaar in om in september 2021 met het vliegtuig tot in Italië te geraken. Vanuit Italië nam u de bus naar Frankrijk. In Frankrijk nam u de auto tot in België. U kwam België binnen op 21 september 2021. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 september 2021.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: een medisch attest dat een overzicht van uw fysieke en mentale gezondheid weergeeft, opgesteld op 17 november 2021, en een medisch attest betreffende een scan van uw borstkas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legt een medisch attest neer waarin melding worden gemaakt van psychologische klachten zoals nachtmerries en anxio-depressieve problemen. Er wordt geen diagnose gesteld op basis van een omstandig psychiatrisch onderzoek, noch wordt melding gemaakt van eventuele cognitieve of andere problemen die het verloop van uw deelname aan de procedure om internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat u in staat was om op omstandige wijze uw vluchtrelaas neer te zetten, en de vragen te begrijpen en te kunnen beantwoorden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het CGVS beslist dat uw problemen over de hele lijn niet geloofwaardig zijn. Dit omwille van volgende redenen: binnen uw verklaringen over uw beweerde problemen bestaan meerdere tegenstrijdigheden (1), het gedrag van Al Shabaab is niet aannemelijk (2), u verhindert een zicht op uw omstandigheden (3), en u vertoont een gebrek aan interesse in uw eigen problemen (4).

1. U legt tegenstrijdige verklaringen af

1.1. Over het begin van uw problemen

Bij de versie van uw beweerde problemen zoals u ze voor het CGVS verklaart, beginnen uw problemen op de koranschool. Twee mannen van Al Shabaab waren op een dag naar uw koranschool gekomen, en zij wilden dat u en vier andere jongens de daaropvolgende week naar hun koranschool zouden komen (CGVS, p. 10). Omdat u dat niet deed, zouden diezelfde twee mannen de week daarop naar uw huis gekomen zijn, en gevraagd hebben waarom u niet opdaagde (CGVS, p. 10). Volgens uw verklaringen voor het CGVS, was het na dit bezoek van de mannen in de koranschool dat uw vader uw reis begon te regelen (CGVS, p. 10). Bij DVZ echter, maakt u geen enkele vermelding van deze feiten op de koranschool (vragenlijst DVZ). Dat u zou vergeten te vermelden dat Al Shabaab het op u persoonlijk doelde, is niet aannemelijk. Zoals u de feiten beschrijft bij DVZ, vertrekken de problemen vanuit uw vader (vragenlijst DVZ), en niet van bij u op de koranschool. U lijkt de problemen naar zich toe te trekken in uw versie zoals u ze voor het CGVS verklaart. Dat u deze beweerde feiten van op de koranschool niet vermeldt, is bijzonder problematisch, en het CGVS wil hierbij benadrukken dat u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd wordt of u bij DVZ een goede samenvatting van uw problemen heeft kunnen geven, waarop u antwoordde van wel (CGVS, p. 3). U geeft enkel aan dat de locatie van de moord op uw vader en broer fout genoteerd stond, maar dat er geen andere belangrijke fouten op te merken zijn (CGVS, p. 3). Dat u de gebeurtenis waar uw problemen volgens uw relaas op het CGVS mee beginnen, en waarna de beslissing genomen geweest zou zijn om het land te verlaten, namelijk de twee mannen die langskwamen op uw koranschool en u en vier andere jongens apart nemen, niet vermeldt bij DVZ, maakt dat uw problemen weinig geloofwaardig zijn.

1.2. Over uw broer

- U vermeldt bij DVZ niet dat uw broer meegenomen zou zijn door Al Shabaab (vragenlijst DVZ), hetgeen u wel verklaart op het CGVS (CGVS, p. 10).

- Bij DVZ verklaart u dat Al Shabaab uw broer [K.] gedood heeft (verklaring DVZ, p. 9). Voor het CGVS verklaart u dat Al Shabaab niet uw broer [K.], maar uw broer [H.] gedood heeft (CGVS, p. 17). Van uw broer [H.] maakt u geen melding bij DVZ (verklaring DVZ). Ook verklaart u bij DVZ dat [K.] zo een 20 jaar was toen hij overleed in 2019, en dus ouder was dan u (verklaring DVZ, p. 9). Voor het CGVS verklaart u plots dat [K.] uw jongere broer is (CGVS, p. 17).

1.3. Over uw vader

- U verklaart voor het CGVS enerzijds dat uw vader meegenomen werd door Al Shabaab, en twee dagen vastgehouden werd, en terug vrijgelaten werd (CGVS, p. 10). U later opnieuw gevraagd naar dit voorval, antwoordt u naast de vragen (CGVS, p. 21). U verklaart op dat moment dat Al Shabaab gewoon bij hem langskwam, van vasthouden en vrijlaten is geen sprake meer (CGVS, p. 21). Bij DVZ vermeldt u ook niet dat uw vader meegenomen zou zijn door Al Shabaab (vragenlijst CGVS).

- U verklaart enerzijds dat uw vader gestorven is midden 2019 (CGVS, p. 6). Anderzijds verklaart u dat u einddecember 2019 vertrok uit Somalië (verklaring DVZ, p. 12), en dat u twee dagen nadat uw vader gedood werd, vertrok (CGVS, p. 11, 22). Volgens deze versie van de feiten moet uw vader dus in december 2019 gestorven zijn, en niet in het midden van 2019.

1.4. Over de omstandigheden rond uw vertrek

U verklaart voor het CGVS dat Al Shabaab eerst langskwam in uw koranschool, en dat het daarna was dat uw vader contact had met uw maternale oom met het idee om de hele familie naar Ethiopië te verhuizen (CGVS, p. 11). Vervolgens kwam Al Shabaab een eerste keer bij u thuis, en de tweede keer dat zij kwamen, doodden zij uw vader omdat ze gehoord hadden van uw vaders plan om het veld te verkopen en te vertrekken (CGVS, p. 12). Uw vader was reeds een tijdje bezig met uw reis te regelen (CGVS, p. 9). Het idee om te vertrekken bestond dus al voor de dood van uw vader, en ontstond nadat de twee mannen van Al Shabaab langskwamen in uw koranschool (CGVS, p. 10). Al Shabaab doodde uw vader nadat zij ontdekten dat hij van plan was te vertrekken (CGVS, p. 11). Bij DVZ echter, verklaart u dat Al Shabaab uw

vader en uw broer doodde nadat ze tegen hem zeiden dat hij niet betaald had en zijn zonen niet gebracht had (vragenlijst CGVS). Het was daarna dat uw moeder contact had met uw oom langs moederszijde in verband met uw reis (vragenlijst CGVS). U geeft aldus twee fundamenteel verschillende versies van de beweerde feiten. De gebeurtenis waarna, volgens uw verklaringen voor het CGVS, de regeling om te vertrekken opgestart wordt, vermeldt u dus niet bij DVZ (vragenlijst CGVS), en ook geeft u een verschillende reden waarom Al Shabaab uw vader doodde. Bij DVZ spreekt u pas over uw moeder die regelingen treft om te vertrekken nadat Al Shabaab uw vader doodde (vragenlijst CGVS). Bij zijn dood haalden zij niet de vertrekplannen aan, maar het gegeven dat hij niet betaalde en zijn zonen niet had meegebracht (vragenlijst DVZ). Het CGVS beslist aldus dat de omstandigheden rond uw vertrek niet geloofwaardig zijn.

2. Het gedrag van Al Shabaab is niet aannemelijk

U verklaart dat Al Shabaab op de dag dat zij uw broer en vader gedood hebben, tegen u gezegd hebben dat u mocht klaarstaan voor de afspraak de daaropvolgende week naar de koranschool van Al Shabaab (CGVS, p. 11). Dat zij zouden verwachten dat u zich zomaar zou laten meenemen, wanneer zij net uw vader en uw broer gedood hebben, is weinig aannemelijk. U verklaart ook dat Al Shabaab op de hoogte was van het plan van uw vader om daar te vertrekken (CGVS, p. 11). Daarom is het des te vreemder dat Al Shabaab u een week de tijd zou geven om te ontsnappen.

3. U verhindert een zicht op uw omstandigheden

3.1. U legt tegenstrijdige verklaringen af rond uw paspoort

U bij DVZ gevraagd wat er met uw paspoort gebeurde, verklaart u dat het afgenomen werd door Griekse soldaten (verklaring DVZ, p. 10). U op CGVS gevraagd wat er met uw paspoort gebeurde, verklaart u dat u uw paspoort op aanraden van de smokkelaar in de rivier tussen Turkije en Griekenland gooide (CGVS, p. 22). U heeft het hier wel degelijk over hetzelfde paspoort, want op DVZ spreekt u over uw eigen paspoort, met een valse verblijfsvergunning voor Turkije (verklaring DVZ, p. 10). Op het CGVS spreekt u ook over uw paspoort met een Turks visum (CGVS, p. 22). Door de waarheid rond uw paspoort achter te houden, verhindert u een inzicht in uw reisweg.

3.2. Het is niet geloofwaardig dat u geen contact heeft met uw familie

- U stelt dat u geen contact had met uw moeder (CGVS, p. 7, 17), maar uw oom waarmee u wel contact had, kon uw moeder wel helpen om Somalië te verlaten (CGVS, p. 7). Het is opmerkelijk dat u via uw oom er niet in slaagt om contact op te nemen met uw moeder. Des te meer omdat uw oom u nog contacteerde in 2021, toen u uit Turkije vertrok (CGVS, p. 19). Toen liet hij u weten dat zij geld nodig hadden (CGVS, p. 19). Als uw oom hen kan contacteren, en u kan contacteren, is het niet geloofwaardig dat u hen niet gewoon kan contacteren.
- U verklaart dat uw tante in Mogadishu een dochter heeft, maar dat u haar niet opgezocht heeft op Facebook, omdat u haar naam niet kent (CGVS, p. 19). Binnen de Somalische cultuur, waar clans en familie de hoekstenen van de samenleving vormen, is het weinig aannemelijk dat u de naam van uw nicht niet zou kennen, of niet te weten zou kunnen komen.

4. U vertoont een gebrek aan interesse in uw eigen problemen

- U stelt dat u contact had met uw oom toen u net in Turkije aankwam, u heeft toen via WhatsApp gebeld met hem (CGVS, p. 18). Hij had op dat moment reeds uw moeder en broers en zus geholpen met te vluchten naar Ethiopië (CGVS, p. 18). U heeft bij dat telefoontje naar uw oom echter niet gevraagd hoe lang uw moeder en uw broers en zus nog in Kurtunwarey gebleven zijn (CGVS, p. 18). U heeft niet verder gevraagd naar wanneer hij hen daar weggehaald heeft, aangezien het voor u voldoende was te weten dat zij veilig waren (CGVS, p. 18). Het CGVS benadrukt dat u beweert dat Al Shabaab reeds uw vader en uw broer gedood had, en op zoek was naar u, en dat uw hele gezin omwille van deze problematiek uit uw dorp vertrokken zou zijn (CGVS, p. 10-11). Dat u dan niet eens uw oom zou uitvragen over de gebeurtenissen in Kurtunwarey, getuigt van een grote desinteresse in uw problematiek. Zoals hierboven besproken, is het evenmin geloofwaardig dat u geen contact zou hebben met uw familie, en hier kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u ook hier een zicht op uw omstandigheden bewust in de weg staat.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u voorgelegde documenten kunnen inhoudelijk niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. Medische documenten kunnen namelijk geen bewijs leveren voor de waarachtigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Deze kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest dat werd opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van een diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en

internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Lower Shabelle** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Lower Shabelle is met 27 % van het totaal aantal geregistreerde incidenten in deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024, het zwaartepunt van het geweld in Somalië. Volgens een analyse van ACLED is dit te verklaren door de grote aanwezigheid van de veiligheidsdiensten en de ATMIS-basissen in de regio, twee doelwitten van al-Shabaab. ACLED noteert net zoals in 2023 ook de meeste activiteit van AS in Lower Shabelle. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in de regio, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en mortieraanvallen tegen

vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats conflict/onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigt zich in de regio Banadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Op 27 april 2026 richt verzoeker aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een verzoek om de behandeling van de zaak uit te stellen. Verzoeker werpt op dat het onmogelijk was om de aanvullende nota van de commissaris-generaal, die de week voordien werd overgemaakt (zie *infra* punt 4.1.), nog te bekijken.

Ter terechtzitting legt verzoeker alsnog een aanvullende nota neer waarin hij onder meer aangeeft wat volgt: "dat verzoekende partij meent dat de analyse gemaakt door de CGVS in haar laatste nota mbt Somalië totaal voorbijgestreefd is." Hiermee geeft verzoeker, in tegenstelling tot wat hij beweert in zijn verzoek tot uitstel, expliciet te kennen dat hij wel degelijk en tijdig een lezing heeft gedaan van de "laatste" aanvullende nota van de commissaris-generaal, wat neerkomt op deze van 23 april 2026 en dat hij de bevindingen daarin niet meer *up to date* acht (zie *infra* 4.2). Verzoeker geeft hiermee te kennen geen belang meer te hebben bij zijn verzoek tot uitstel.

Er is dan ook geen reden om een uitstel toe te kennen.

3. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat hij bij het CGVS inderdaad verklaard heeft dat twee mannen van Al-Shabaab naar zijn Koranschool gekomen zijn, maar dat hij ook gepreciseerd heeft dat dit niet enkel te maken had met hem, maar met eerdere problemen met Al-Shabaab over geld en problemen van zijn vader. Hij legt uit dat hij met de zin "*problemen van hem*" wilde verwijzen naar zijn vader. Hij benadrukt dat hij aldus wel degelijk verklaard heeft dat het begin van de problemen niet bij hem zelf lag, maar wel bij zijn vader. De verwijzing naar de eerdere problemen van zijn vader toont volgens hem aan dat zijn verklaringen coherent en niet tegenstrijdig zijn.

Met betrekking tot de verklaringen over zijn broers stipt hij aan dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud erop gewezen heeft dat er tijdens het interview bij de DVZ fouten zijn gebeurd door de tussenkomst van de tolk, met name voor wat betreft het verhaal rond zijn broer, de naam en de plaats waar zijn broer en vader vermoord werden. Die fouten gemaakt door de tolk, zou hij ook tijdens het persoonlijk onderhoud verduidelijkt hebben. Daaruit blijkt volgens hem dat hij geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft, maar dat hij wel degelijk bij aanvang van zijn onderhoud gewezen heeft op de fouten die in het DVZ-interview zijn binnengeslopen. Het klopt volgens hem niet dat hij eerst verklaard zou hebben dat zijn broer K. 20 jaar was toen hij overleed in 2019 en dus ouder was dan hemzelf en dat hij dan nadien plots verklaard zou hebben dat K. zijn jongere broer is. Hij stelt dat hij heeft uitgelegd dat de naam van zijn broers door de tolk werd omgewisseld. Hij benadrukt dat hij steeds duidelijk gemaakt heeft dat zijn oudere broer H. door Al-Shabaab vermoord werd en niet K., zijn jongere broer.

Zijn verklaring, dat Al-Shabaab zijn vader vermoord hebben omdat zij vernomen hadden dat hij zijn veld wilde verkopen en het land wilde te verlaten en zijn verklaring dat zijn vader vermoord werd omdat hij zijn zonen niet had afgestaan en niet betaald had, zijn volgens hem niet tegenstrijdig maar aanvullend aan elkaar.

Vervolgens verwijst hij naar een medisch attest waaruit blijkt dat hij letsels vertoont en dat hij klachten vertoont van post-traumatische stress. Dit is volgens hem het gevolg van de slagen en verwondingen toegebracht in Somalië in 2019 door aanhangers van Al-Shabaab. Hij meent dat de littekens overeenkomen met zijn relaas nu hij verklaard heeft dat hij, nadat zijn broer en vader vermoord werden door Al-Shabaab, ook zelf aangevallen werd door aanhangers en hieraan verschillende verwondingen en littekens overgehouden heeft.

Hij legt uit dat hij geen contact heeft met zijn ouders omdat zij op het platteland wonen en geen toegang hebben tot technologie, waaronder internet en mobiele telefoons. Hij benadrukt dat dit niet te wijten is aan zijn onwil, maar wel aan praktische omstandigheden.

Verzoeker betoogt verder dat de regio Lower Shabelle tot de meest onstabiele en gevaarlijke gebieden in Somalië behoort en dat de *Country Guidance* erop wijst dat het een kerngebied is van Al-Shabaab, die systematisch geweld gebruikt om controle uit te oefenen. Er zijn volgens hem geen indicaties dat de Somalische staat hem effectieve bescherming kan verlenen. Daardoor zou hij een reëel risico lopen om specifiek geraakt te worden om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden als gevolg van het willekeurig geweld. Hij stelt dat hij bij terugkeer hetzelfde lot als zijn vader en oudere broer H. vreest.

4. Nieuwe stukken

4.1. Op 23 april 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij refereert aan volgende stukken met vermelding van de weblinks:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, oktober 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*, 13 augustus 2025;
- Cedoca, *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*, 25 maart 2025 (*update*).

4.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt dat de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot

de veiligheidssituatie in Somalië voorbijgestreefd is en verwijst hij naar 38 weblinks waaruit hij telkens een paragraaf citeert.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Verzoeker verklaart Somalië verlaten te hebben uit vrees voor Al-Shabaab (NPO, p. 10). Al-Shabaab wilde dat verzoeker naar de Koranschool zou gaan, maar hij heeft hieraan geen gevolg gegeven. Daarnaast was sprake van een eerdere geldkwestie tussen zijn vader en Al-Shabaab.

5.3.2. Middels de bestreden beslissing hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers relaas, weigert zij de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over (a) het begin van zijn problemen; (b) zijn broer; (c) zijn vader; (d) de omstandigheden rond zijn vertrek;
- ii) Het gedrag van Al-Shabaab is niet aannemelijk;
- iii) Verzoeker verhindert een zicht te bieden op de omstandigheden (a) rond zijn paspoort; (b) omdat het niet geloofwaardig is dat hij geen contact heeft met zijn familie;
- iv) Verzoeker vertoont een gebrek aan interesse in zijn eigen problemen;
- v) De voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie omdat (a) de medische documenten geen bewijs kunnen leveren over de waarachtigheid van de door hem ingeroepen asielmotieven en (b) de psycholoog of psychiater bij het vaststellen van een diagnose en eventuele achterliggende feiten afhankelijk zijn van hetgeen in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

5.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

5.3.4. Verzoekers verklaringen zijn doorspekt van tegenstrijdigheden en inconsistenties die betrekking hebben op de kernaspecten van zijn vluchtrelaas en die de commissaris-generaal aldus terecht heeft doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

5.3.4.1. Verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS komen niet overeen waar hij het heeft over het begin van zijn persoonlijke problemen.

Bij de DVZ verklaart verzoeker wat volgt (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5). Al-Shabaab vroeg *zakat* aan zijn vader, die dat steeds betaalde, maar dit niet kon toen op een keer Al-Shabaab geld vroeg voor de *Jihad*. Hierdoor moest hij voor de rechtbank komen en werd hij veroordeeld zodat hij nog meer moest betalen, wat hij niet deed. Al-Shabaab deelden zijn vader mee dat hij zijn twee zonen moest laten aansluiten bij Al-Shabaab, wat hij evenmin deed. Op een dag kwamen leden van Al-Shabaab naar het veld van zijn vader, waar ook zijn broer aanwezig was. Al-Shabaab wees verzoekers vader erop dat hij niet betaald had en dat hij er niet voor zorgd had dat zijn twee zonen zich hadden aangesloten. Hierop werden zowel zijn vader als zijn broer gedood door Al-Shabaab. Verzoeker stelt dat hij thuis was toen hij schoten hoorde, hij vervolgens naar het veld ging en daar dan zelf geslagen werd door Al-Shabaab. Al-Shabaab zei een week later terug te zullen komen en dat verzoeker zich dan moest aansluiten. Nadat zijn moeder contact had opgenomen met zijn maternale oom, is verzoeker naar Ethiopië kunnen vluchten.

Tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 10) verklaart verzoeker dat alles in de goede richting verliep tot het moment dat twee mannen op bezoek kwamen in zijn Koranschool. Hij licht toe dat hij samen met vier andere jongens uit het klaslokaal gehaald werd en dat de mannen hen zeiden dat ze naar de Koranschool van Al-Shabaab moesten gaan. Toen zijn vader hiervan op de hoogte werd gebracht, raadde hij verzoeker aan om niet naar de Koranschool te gaan en nam hij contact op met zijn paternale en maternale oom in een poging de hele familie naar Ethiopië te doen verhuizen. Verzoeker wijst erop dat dit niet enkel kwam door hem, maar ook door eerdere problemen van zijn vader met Al-Shabaab over geld.

Verzoekers verklaring bij het CGVS, namelijk dat zijn problemen zijn begonnen nadat Al-Shabaab hem is komen opzoeken op zijn Koranschool, vindt geen enkele weerslag in het interview bij de DVZ. Meer nog, hij laat dit bezoek, waarvan hij tijdens het persoonlijk onderhoud laat uitschijnen dat het een belangrijk keerpunt was, in zijn geheel onvermeld. Verzoeker werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij bij de DVZ een goede samenvatting heeft kunnen geven van zijn problemen, waarop hij bevestigend antwoordt (NPO, p. 3). Hij maakt weliswaar melding van één fout, namelijk met betrekking tot de plaats waar zijn vader en broer vermoord werden (NPO, p. 3), maar geeft geen enkele opmerking over het bezoek van Al-Shabaab aan zijn Koranschool. Dit betreft aldus een belangrijke inconsistentie die betrekking heeft op de aanleiding van verzoekers persoonlijke problemen met Al-Shabaab en die de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnt. Verzoeker is doorheen zijn verzoekschrift niet in staat die inconsistentie, die betrekking heeft op de kern van zijn relaas, te vergoelijken. Hij stelt weliswaar dat hij bij de DVZ erop gewezen heeft dat de problemen met Al-Shabaab niet alleen voortkomen uit het bezoek aan de Koranschool maar ook te maken hebben met geldproblemen die zijn vader had, maar dit verklaart hoegenaamd niet waarom hij dat Koranbezoek volledig onvermeld zou laten.

5.3.4.2. Verzoeker erkent dat er inconsistenties waren met betrekking tot de verklaringen van zijn broer, maar meent dat hij dit heeft rechtgezet tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij kan hierin niet worden bijgetreden. Zoals *supra* reeds aangestipt, geeft verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud te kennen dat er tijdens het interview bij de DVZ één fout genoteerd werd, met name over zijn vader en oudere broer en meer bepaald over de plaats waar zij gedood werden; dit zou niet geweest zijn op de velden zoals verklaard bij de DVZ, maar wel ergens buitenaf (NPO, p. 3). Tijdens zijn vrij relaas legt verzoeker dan uit dat zijn vader gedood werd in het openbaar, dat zijn broer geprobeerd heeft om zijn vader te beschermen, maar zelf om het leven kwam door een messteek (NPO, p. 11). Zelfs indien, zoals verzoeker beweert, bij de DVZ onterecht genoteerd werd dat zijn vader was vermoord op het veld, blijft de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS voor wat betreft de overige elementen overeind. Verzoeker maakt immers bij de DVZ er geen melding van dat zijn broer meegenomen werd door Al-Shabaab (AD CGVS, Vragenlijst; NPO, p. 10). Bij de DVZ gevraagd naar zijn broers en zussen, geeft hij aan dat zijn broer K. ongeveer 20 jaar oud was toen hij in 2019 vermoord werd door Al-Shabaab (AD CGVS, Verklaring DVZ, 24 november 2021, punt 17), wat betekent dat hij ouder was dan verzoeker. Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft hij aan dat hij denkt dat zijn broer K. bij zijn moeder verblijft en dat hij hem het laatst gezien heeft toen hij vertrok uit Somalië (NPO, p. 8). Op de vraag of zijn broer K. ook werd meegenomen door Al-Shabaab, antwoordt verzoeker ontkennend en deelt hij mee dat zijn broer H. werd meegenomen (NPO, p. 17). Geconfronteerd met zijn andersluidende verklaringen bij de DVZ, zegt verzoeker dat dit fout is omdat zijn broer K. zijn jongere broer is. De *protection officer* wijst hem er vervolgens op dat hij bij de DVZ zijn broer K. nog voorstelde als zijn oudere broer, waarop verzoeker aangeeft dat dit niet klopt. Het is echter weinig ernstig om simpelweg te opteren voor één versie van zijn verklaringen, met name deze afgelegd voor het CGVS (NPO, p. 21) en louter te ontkennen dat hij andersluidende verklaringen heeft afgelegd. Dergelijk betoog is niet van aard om de vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande in een ander daglicht te stellen. Er anders over oordelen zou immers elk opeenvolgend verhoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Bovendien houdt het louter opteren voor één versie geen verklaring in waarom elders een andere versie van dezelfde gebeurtenissen werd naar voor gebracht. Dit geldt des te meer nu verzoeker uitdrukkelijk bij het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf dat er maar één fout is gebeurd ten tijde van het interview bij de DVZ, namelijk de plaats waar zijn broer en vader gedood werden (zie *supra*). Indien er ook een fout was geslopen in de identiteit van de broer die door Al-Shabaab vermoord werd, kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dit ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud recht te zetten, wat hij niet deed.

5.3.4.3. Verzoeker legt doorheen zijn persoonlijk onderhoud inconsistente verklaringen af over zijn vader. Hij houdt eerst voor dat zijn vader meegenomen werd door Al-Shabaab en opnieuw werd vrijgelaten nadat hij twee dagen werd vastgehouden (NPO, p. 10), maar wanneer hij verder bevraagd wordt over het moment waarop hij werd meegenomen, neemt verzoeker de vasthouding van zijn vader niet meer in de mond (NPO, p. 20) en vraagt hij zelfs wat de *protection officer* bedoelt met “*meenemen*” (NPO, p. 21). Bovendien heeft hij van de vasthouding van zijn vader geen melding gemaakt tijdens het interview bij de DVZ. Verzoeker betwist die vaststelling niet. Daarnaast laat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing, waar er wordt gewezen op de tegenstrijdige verklaringen omtrent het moment waarop zijn vader is overleden, in zijn geheel onbesproken. Die motieven luiden als volgt: “*U verklaart enerzijds dat uw vader gestorven is midden 2019 (CGVS, p. 6). Anderzijds verklaart u dat u einddecember 2019 vertrok uit Somalië (verklaring DVZ, p. 12), en dat u twee dagen nadat uw vader gedood werd, vertrok (CGVS, p. 11, 22). Volgens deze versie van de feiten moet uw vader dus in december 2019 gestorven zijn, en niet in het midden van 2019.*” Zijn betoog, dat zijn verklaringen dat Al-Shabaab zijn vader vermoord heeft omdat zij vernomen hadden dat hij zijn veld wilde verkopen en het land wilde te verlaten en zijn verklaring dat zijn vader vermoord werd omdat hij zijn zonen niet had afgestaan en niet betaald had, niet tegenstrijdig maar aanvullend zijn, is niet van die aard om het geheel van voorgaande inconsistenties en tegenstrijdigheden op te heffen.

5.3.4.4. Verzoeker brengt geen enkel argument bij in zijn verzoekschrift aangaande de concrete motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn tegenstrijdige verklaringen over de omstandigheden van zijn vertrek en zijn paspoort, met betrekking tot het onaannemelijk karakter van het gedrag van Al-Shabaab en de vastgestelde desinteresse in de evolutie van zijn problemen. De motieven in dit verband zijn pertinent en draagkrachtig en blijven integraal overeind. Door er louter op te wijzen dat het gebrek aan contact met zijn familieleden niet te wijten is aan enige onwil, slaagt hij er niet in om de concrete motieven in dit verband om te buigen.

5.3.4.5. De documenten die verzoeker neerlegt zijn evenmin van die aard om voorgaande vaststellingen om te buigen en om afbreuk te doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing. De neergelegde documenten kunnen niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven, dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Op 17 november 2011 stelt dr. H.G. (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1) vast dat verzoeker verschillende littekens heeft en symptomen vertoont die zich vertalen in een psychologisch lijden. De dokter geeft aan dat verzoeker verklaard heeft dat die littekens te wijten zijn aan slagen van een wapen door terroristen van Al-Shabaab in Somalië in 2019. Dit attest bevat enkel een verwijzing naar verzoekers verklaringen om de oorzaak ervan te omschrijven. Het is niet uitgesloten dat die littekens zijn ontstaan na een voorval anders dan omschreven door verzoeker tijdens zijn asielprocedure. De dokter doet overigens geen enkele uitspraak over de juiste graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de vastgestelde littekens enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen anderzijds. De arts heeft bovendien geen uitspraak gedaan over de ouderdom of recentheid van de littekens. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar een medisch attest van zijn huisarts waarin gesteld wordt dat hij verschillende letsels vertoont, laat hij na dit attest toe te voegen. Onder de inventaris bij zijn verzoekschrift maakt hij enkel melding van de bestreden beslissing. In ieder geval ligt de inhoud ervan, zoals weergegeven in het verzoekschrift, in lijn met de inhoud van het attest dat zich in het administratief dossier bevindt en noopt het niet tot andersluidende bevindingen. Waar er in het attest van 17 november 2011 nog melding gemaakt wordt van psychologische problemen, wordt er niet weergegeven op basis waarvan de arts tot die bevindingen zou zijn gekomen en wat de aard van die problemen zou zijn. Evenmin wordt duidelijkheid geschept over de aard van de symptomen en op de impact ervan op verzoekers dagelijks functioneren. Het gewicht dat aan voormeld attest kan worden gegeven, is derhalve zeer relatief, mede rekening houdend met het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen zoals *supra* uiteengezet.

Het attest van 6 december 2021 toont aan dat verzoeker een echografie van de buikwand heeft ondergaan (*ibid.*, stuk 2), niets meer, niets minder. Het bevat geen diagnose en evenmin maakt het melding van enige noodzakelijk geachte behandeling of opvolging.

De voorgelegde documenten worden niet aangevuld en geruggesteund door geloofwaardige verklaringen. De inhoud en zeer beperkte bewijswaarde van deze documenten wegen niet op tegen de vele inconsistenties en onaannemelijkheden in verzoekers verklaringen die hierboven werden vastgesteld.

5.3.4.6. Voor het overige beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot blote beweringen, *post factum* toevoegingen en het vergoelijken van zijn gebrekkige verklaringen, maar slaagt hij er niet in om de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, hecht de Raad geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas.

5.3.5. Het geheel aan elementen aanwezig in het rechtsplegingsdossier en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

5.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

5.4.2. Verzoeker is afkomstig uit Lower Shabelle. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, ondanks het hoge aantal dodelijke slachtoffers – zoals ook benadrukt door verzoeker in zijn aanvullende nota – kan niet worden geconcludeerd dat de loutere aanwezigheid in de regio Lower Shabelle voldoende is om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, onder c), Kwalificatierichtlijn te weerhouden. Het geweld aldaar bereikt weliswaar een hoog niveau, waardoor er een lagere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Somalia* van oktober 2025 (p. 91). Uit het rechtsplegingsdossier blijken er geen individuele elementen aan de orde die voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Zoals blijkt uit de bespreking *supra* zijn de in de voorliggende attesten vermeldde littekens en psychologische symptomen niet voldoende geconcretiseerd en geven zij geen zicht op de concrete medische situatie waarin verzoeker zich hetzij fysiek hetzij psychisch bevindt. Evenmin wordt dit in het verzoekschrift of aanvullende nota verder belicht door verzoeker. Door louter te verwijzen naar de algemene landeninformatie, maakt verzoeker evenmin alsnog aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict nu niet op gefundeerde wijze aangetoond wordt dat hij omwille van zijn psychologische of fysieke problemen niet in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten en dat zijn geestestoestand leidt tot een verhoogd risico op willekeurig geweld dat hij subsidiaire bescherming behoeft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker de leeftijd van 23 jaar en werd geen geloof gehecht aan zijn vluchtrelaas, waardoor er niet kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer naar Somalië geen familiaal netwerk meer zou hebben. Bovendien beperkt verzoeker zich in zijn aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, tot een uitgebreide opsomming van allerlei weblinks, zonder te concretiseren welke informatie enerzijds op zijn regio van herkomst betrekking heeft en zonder anderzijds in te gaan op zijn individuele elementen. Op geen enkele wijze wordt aangetoond wat de relevantie is van een loutere opsomming van weblinks met enkele citaten en nog minder mag daaruit blijken dat de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de regio Lower Shabelle niet meer actueel zouden zijn.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

5.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	I. FLORIO
--------------	-----------